

Arrest

nr. 171 313 van 6 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2016.

Gehoord het verslag rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. T. VANDEN BROELE loco Mr. M. DECRAMER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, en op 9 juni 1979 geboren te zijn te Ughelli, in de federale deelstaat Delta te Nigeria. U ging naar de secundaire school te Agbor, waar u uw secundaire studies beëindigde, en waarna u de studies boekhouding aanvatte aan de universiteit te Benin City. Te Benin City leerde u de vrouw O. kennen, die de regelingen trof om u naar Europa te laten komen. U verliet Nigeria in het jaar 1999, en reisde over land via Ghana en Togo, vanwaar u een vliegtuig nam naar Hongarije. Vanuit Hongarije reisde u per wagen naar België verder, waar u **een eerste keer asiel aanvraag op 23 augustus 1999**, onder de naam 'J.J., van Sierra Leonse nationaliteit. Op 18 februari 2000 nam het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, een beslissing waartegen u in beroep ging bij de Raad van State, die uw beroep evenwel verwierp op datum van 2 mei 2001.*

Op 10 mei 2016 diende u een tweede asielaanvraag in, verklaarde u dat uw echte nationaliteit de Nigeriaanse is, u de vrouw vreest die u in 1999 naar Europa overbracht, en u eveneens vreest besneden te zullen worden in het geval u naar Nigeria zou terugkeren.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient vooreerst vastgesteld dat de extreme laattijdigheid van uw tweede asielaanvraag, ernstig afbreuk doet aan de ernst van de door u geopperde vrees voor vervolging in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, en u voor deze laattijdigheid geen aannemelijke verklaringen wist aan te brengen.

Gevraagd waarom u pas op heden een tweede asielaanvraag indient, gezien de vaststelling dat u reeds sinds 1999 in België verblijft (na uw eerste asielaanvraag in datzelfde jaar), antwoordde u dat u niet wist dat het mogelijk was om een tweede maal asiel te vragen, en u dat pas vernam nadat u opgesloten werd in het gesloten centrum (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U erop gewezen dat uw verklaringen weinig geloofwaardig zijn, gegeven de vaststelling dat u eerder reeds asiel vroeg, reeds een 17-tal jaren in België verblijft, en reeds meerdere procedures opstartte om een verblijfsrecht te bekomen, verklaarde u – weinig overtuigend – dat u het écht niet wist, en u het anders wel al gedaan zou hebben. **Er dient evenwel opgemerkt dat dergelijke simpele verklaring, niet weet te overtuigen, gegeven uw verblijfsgechiedenis in België. Zo dient immers vastgesteld dat u een eerste keer asiel vroeg op 23 augustus 1999, en u toen verklaarde ‘J.J. te heten, en de Sierra Leonse nationaliteit te bezitten. Op 18 februari 2000 nam het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, een beslissing waartegen u in beroep ging bij de Raad van State, die uw beroep evenwel verwierp op datum van 2 mei 2001. Voorts blijkt, uit de informatie aanwezig in het administratief dossier, dat u op 28 december 2001 een aanvraag op basis van het (op heden niet langer bestaande) artikel 9.3 van de Vreemdelingenwet indiende, daar u in het huwelijk wenste te treden met de heer W.V.B.. Deze aanvraag werd op 17 januari 2003 onontvankelijk verklaard. In de loop van oktober 2003 diende u een nieuwe aanvraag in, omwille van dezelfde motieven en eveneens omwille van uw relatie met de heer W.V.B.. Deze aanvraag werd afgesloten zonder voorwerp, op 27/06/2006. U trad op 20 mei 2006 in het huwelijk met de heer S.M., waarna u een aanvraag tot vestiging indiende. Gezien er geen sprake was van feitelijke samenwoning, werd uw aanvraag tot vestiging geweigerd op 30/11/2006. U diende een beroep in tegen deze beslissing, dat evenwel verworpen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 01/09/2008. Op 30/08/2009 diende u een verzoek in tot regularisatie overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dat evenwel ongegrond verklaard werd op 26/09/2011. Op 21/08/2012 diende u een nieuw verzoek in tot regularisatie, dat op 30/08/2013 onontvankelijk verklaard werd. Op 20/09/2012 sloot u een contract tot wettelijke samenwoning af met de heer L.E., en diende u een aanvraag in voor een verblijfskaart (bijlage 19ter). Deze aanvraag werd geweigerd op 20/02/2013. U ging tegen deze beslissing in beroep op 22/04/2013, dat evenwel verworpen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 02/08/2013. Op 18/09/2013 diende u aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19 ter), een aanvraag die niet in aanmerking genomen werd, hetgeen u ter kennis gebracht werd op 16/04/2014. In november 2015 diende u een aanvraag tot wettelijke samenwoning met de heer S.L.N., van Belgische nationaliteit. De voltrekking van deze samenwoning werd door de burgerlijke stand van Kortrijk geweigerd op 7 maart 2016.**

U er opnieuw op gewezen dat uw verklaring, namelijk dat u nooit zou geweten hebben dat het mogelijk was om een tweede maal een asielaanvraag in te dienen, niet geloofwaardig bevonden wordt, gegeven de vaststelling dat u talloze andere procedures (aanvragen tot vestiging en verblijfskaarten, wettelijke samenwoning met meerdere mannen, regularisatieaanvragen) wél blijkt te kennen, antwoordde u naast de kwestie, en sprak u enkel over de reden waarom u met de heer W.V.B. wou huwen, en jullie plannen om samen een gezin te stichten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18-19). Gevraagd waarom u eerder een procedure tot regularisatie startte, in plaats van een asielaanvraag in te dienen, verwees u naar de algemene regularisatiecampagne van 2009 - uiterst opmerkelijk voor iemand die oppert eerder niet op de hoogte te zijn geweest van de mogelijkheid om een meervoudige asielaanvraag in te dienen, gezien deze verklaring blijk geeft van toch wel wát kennis van de wettelijke situatie en ontwikkelingen in de toekenning van verblijfsrechten aan Vreemdelingen, te België. Gevraagd waarom – indien u werkelijk niet zou geweten dat het een mogelijkheid was om een meervoudige asielaanvraag te doen – u zich dan nooit geïnformeerd heeft of het een mogelijkheid was om de door u geopperde vrees voor vervolging in Nigeria, en uw vrees voor de vrouw die u in 1999 naar Europa bracht, als element naar voren te brengen bij een aanvraag tot verblijfsrecht, vertelde u opnieuw – de u gestelde vraag simpelweg negerend - hoe u pas op de hoogte kwam van de mogelijkheid om een meervoudige

asielaanvraag te doen, nadat u opgesloten werd in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge (zie gehoorverslag CGVS, p. 20).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan uw verklaring ter verschoning van uw wel érg laattijdige meervoudige asielaanvraag, namelijk dat u eerder nooit op de hoogte was van de mogelijkheid om een meervoudige asielaanvraag in te dienen. De extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, doet bij voorbaat reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van de door u voorgehouden problemen in het geval u naar Nigeria zou terugkeren.

Wat betreft de door u voorgehouden vrees voor de vrouw O.O. en haar partner E.E., dienen volgende vaststellingen gedaan.

U verklaarde dat u naar België gereisd bent met de hulp van de vrouw O., voor wie u na aankomst te België diende te werken, en aan wie u de som van €60 000 diende terug te betalen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 11, 15). U betaalde deze som evenwel niet volledig af, daar u niet akkoord was met de manier waarop zij berekende hoeveel geld u haar nog verschuldigd was (zie gehoorverslag CGV, p. 15). U getuigde voorts bij de politie te Antwerpen tegen deze vrouw, in het kader van haar – en uw – inbeschuldigingstelling van activiteiten in het kader van mensenhandel (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 15 en 16). Deze vrouw – O. – zou in de loop van 2003-2004 naar Nigeria teruggekeerd zijn, zo verklaarde u, en ze ging in de loop van het jaar 2004 of 2005 voor een eerste keer naar uw familie te Nigeria, om hen te bedreigen en problemen te maken (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 15). Nadien zou ze nog eens enkele mannen gestuurd hebben naar uw familie in Nigeria, om opnieuw problemen te maken (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Voorts verklaarde u dat ze ook uw moeder tot tweemaal toe ontvoerden – nog voor het overlijden van uw vader aan een hartaanval in 2005 - en haar naar een schrijn brachten waar ze diende te zweren dat ze hen zal inlichten indien u zou terugkeren naar Nigeria, zoniet zou uw hele familie vergaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 13). Een tweetal jaren geleden [2014] zou deze vrouw opnieuw mannen gestuurd hebben naar uw familie, daar ze verkeerdelijk meenden dat u teruggekeerd was naar Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen uiterst vaag blijven, loutere blote beweringen betreffen, en het opmerkelijk bevonden wordt dat u niet wist aan te geven hoe deze vrouw wist waar uw familieleden wonen te Nigeria, en u evenmin weet aan te geven waarom u geen bescherming tegen deze vrouw zou kunnen vinden bij de Nigeriaanse politie** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15, 17 en 20). Verder dient opnieuw gewezen op **het uiterst laattijdig karakter van uw asielaanvraag** – waarvoor u, zoals hierboven vastgesteld, geen aannemelijke en geloofwaardige verklaring weet te bieden – gezien uw verklaringen dat de problemen tussen uw familie en deze vrouw te Nigeria, reeds begonnen in de loop van het jaar 2004 of 2005, nadat deze naar Nigeria zou zijn teruggekeerd. Dat u pas, na uw opsluiting in het gesloten centrum in mei 2016, opperde dat u deze vrouw vreest in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van de door u voorgehouden vrees. **Voorts dient opgemerkt dat de vaststelling dat u tegen deze vrouw getuigd zou hebben in het kader van uw beschuldiging van deelname aan activiteiten in het kader van mensenhandel, nog geen bewijs vormt voor uw bewering dat deze vrouw u omwille hiervan zal ombrengen in het geval u naar Nigeria terugkeert, en er ook enkele vaststellingen dienen gedaan te worden (cf. infra) die vraagtekens doen rijzen bij het door u opgehangen profiel van slachtoffer van de mensenhandel-praktijken van deze vrouw.**

U verklaarde dat u aan de politie getuigde dat u deze vrouw betaalde, dat ze veel te veel geld van u eiste, u het niet aandurfde om naar de politie te stappen om er aan te geven dat ze u afperste, zij u had gezegd om te liegen in het kader van uw eerste asielaanvraag, ze meisjes naar u stuurde die problemen voor u veroorzaakten, en ze een ander meisje – de ex-vriendin van uw broer - valse getuigenissen tegen u liet afleggen [zo zou verklaard hebben dat u haar naar België bracht] in het kader van uw inbeschuldigingstelling van activiteiten in het kader van mensenhandel (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 4, 5, en 14). Er dient echter opgemerkt dat uit de informatie betreffende uw gerechtelijk verleden te België (toegevoegd aan het administratief dossier), niet meteen het beeld naar voren komt van een slachtoffer van mensenhandel. Immers, zo blijkt dat u op 24 juni 2004 veroordeeld werd door het Hof van Beroep in Gent voor valsheid in geschriften, tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitsel van 3 jaren, en een geldboete van €50. Op 31 mei 2007 werd u door het Hof van Beroep in Gent veroordeeld in het kader van mensenhandel, tot een gevangenisstraf van 4 jaren met uitstel van 5 jaren voor 3/4e. Voorts blijkt dat u in 2006 een proces-verbaal op liep voor slagen en verwondingen (zonder gevolg), in 2007 een procesverbaal voor diefstal met geweld (zonder gevolg), alsook voor belaging en stalking (zonder gevolg), en in 2008 een proces-verbaal voor misbruik van vertrouwen en oplichting (zonder gevolg). Voorts blijkt, uit een brief vanwege uw toenmalig advocaat (in administratief dossier) dat u in 2002 het statuut van slachtoffer van mensenhandel zou hebben aangevraagd, waarop de Dienst Vreemdelingenzaken u per brief meedeelde dat het niet voldoende is een klacht 'slachtoffer mensenhandel' in te dienen, maar u zich dient te laten begeleiden door één van de erkende

opvangstcentra voor slachtoffers, waarna u de namen en contactdetails van de drie erkende centra – in Antwerpen, Luik en Brussel – werden meegedeeld. Gevraagd of u een aanvraag indiende tot erkenning als slachtoffer van mensenhandel, antwoordde u enkel de hierboven genoemde brief te hebben ontvangen, maar het niet gedaan te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 20-21). Gevraagd waarom u dat dan niet deed – gegeven het door u geopperde asielrelaas – verklaarde u de hierboven genoemde brief te hebben ontvangen, het aan uw advocaat hebben gegeven, en u dacht dat, indien er 'iets' zou zijn voor u, dat wel aan u gezegd zou worden. U geconfronteerd met de vaststelling dat u die brief toch kreeg, en u gezegd werd wat u moest doen, verklaarde u ook niet te weten waarom u de procedure niet verder zette (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Het dient opgemerkt dat de informatie betreffende uw gerechtelijk verleden, en het nalaten – zonder enige begrijpelijke reden – uwentwege enige aanvraag tot erkenning als slachtoffer van mensenhandel in te dienen, een geheel ander beeld naar voren doet komen dan hetgeen naar voren komt doorheen de door u afgelegde verklaringen. Er kan enkel met zekerheid vastgesteld worden dat u veroordeeld werd in het kader van mensenhandel, tot een gevangenisstraf van 4 jaren met uitstel van 5 jaren voor 3/4e, en u nooit een poging ondernam de procedure tot erkenning als slachtoffer van mensenhandel, op te starten – vaststellingen die geenszins stroken met uw verklaringen dat u het slachtoffer bent geworden van de praktijken van mensenhandel van de vrouw O., die u op heden vreest in het geval u naar Nigeria zou terugkeren.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen O.O. en haar partner E.E. te vrezen in het geval u naar Nigeria zou terugkeren.

U verklaarde eveneens dat u Nigeria verliet daar **u vreesde besneden te zullen worden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaarde verder dat, indien u naar Nigeria zou terugkeren, het eerste dat zou gebeuren, uw besnijdenis zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd wie u tot een besnijdenis zou dwingen, antwoordde u dat het uw familie zou zijn – zoals de broers en zussen van uw overleden vader, alsook uw eigen moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **Gevraagd waarom u het niet zou kunnen tegengehouden – gegeven de vaststelling dat u op heden een volwassen vrouw bent – antwoordde u, zonder een echte reden te geven, dat u het niet kan stoppen. Gevraagd of vrouwenbesnijdenis wettelijk toegelaten is in de deelstaat 'Delta' – van waar u afkomstig bent – antwoordde u bevestigend.** Gevraagd of u ooit naging of het al dan niet wettelijk toegelaten is, antwoordde u evenwel ontkennend. Gevraagd waarom u niet besneden werd voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria, antwoordde u **dat ze het [uitvoeren van vrouwenbesnijdenis] enkel doen, wanneer het meisje de leeftijd van 17 à 18 jaar heeft, en niet ervoor** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). **Gevraagd hoe oud u was wanneer u Nigeria verliet, antwoordde u dat u 19 was.** Gevraagd waarom u dan nog niet besneden was – gegeven uw verklaring dat vrouwenbesnijdenissen worden uitgevoerd aan de leeftijd van 17 à 18 jaar – antwoordde u dat u toen nog schoolliep aan de universiteit, alwaar u boekhouding studeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) – en het zou gebeuren wanneer u die studies zou beëindigd hebben. Gevraagd waarom het dan zo laat zou gebeuren bij u, gegeven uw verklaring dat het normalerwijze gebeurt aan de leeftijd van 17, antwoordde u dat het kan, en het niet moet gebeuren aan de leeftijd van 16 à 17. U erop gewezen dat u reeds 37 jaar oud bent, en gesteld dat vrouwen op die leeftijd toch niet meer worden besneden, beweerde u het omgekeerde. Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, **dat slechts 12.5 van de vrouwen in Nigeria die vrouwenbesnijdenissen ondergingen, deze praktijk ondergingen na de leeftijd van 5 jaar oud.** Voorts blijkt dat vrouwenbesnijdenis wel degelijk wettelijk verboden is in de federale deelstaat 'Delta'. De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte bleek te zijn, doet verder afbreuk aan de ernst van de door u geopperde vrees voor besnijdenis in het geval u naar Nigeria zou terugkeren – immers, uit uw verklaringen komt naar voren dat u nooit eens de moeite nam om zich te informeren betreffende de al dan niet wettelijke status van de praktijk van vrouwenbesnijdenis – hetgeen uiterst vreemd bevonden wordt, daar u oppert te vrezen dat u deze kwalijke praktijk zou moeten ondergaan in geval van terugkeer naar Nigeria. Tot slot dient wederom gewezen op het extreem laattijdig karakter van uw tweede asielaanvraag, waarvoor u, zoals hierboven vastgesteld, geen aannemelijke en geloofwaardige verklaring weet te bieden – gezien uw verklaringen dat u reeds besnijdenis vreesde wanneer u in 1999 Nigeria verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u pas, na uw opsluiting in het gesloten centrum te Brugge in mei 2016, opperde dat u besnijdenis vreest in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van deze door u voorgehouden vrees. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat de door u beweerde vrees voor besnijdenis in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, niet geloofwaardig wordt bevonden.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of

een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u, na het gehoor dd. 27/05/2016, neergelegde documenten – met name een brief vanwege de advocaat van uw familie te Nigeria, alsook een politierapport dat u sinds 1999 vermist bent, dienen volgende vaststellingen gedaan. Wat betreft de – niet volledig doorgefaxte – brief dd. 04/08/2014 vanwege de advocaat van uw familie, gericht aan de politiecommissaris te Asaba, dient het volgende opgemerkt. Vooreerst dient vastgesteld dat de feiten waarvan melding gemaakt wordt in deze door u neergelegde brief, op 'instructie' van uw familie werden neergeschreven, en deze weergave van de feiten dus geenszins een bewijs vormt voor de door u geopperde feiten. Voorts is geenszins duidelijk wat – indien dit een authentieke brief zou betreffen – de reactie was vanwege de Nigeriaanse politie diensten aan wie deze brief was gericht. Voorts dient opgemerkt dat het erg vreemd bevonden wordt dat uw familie klacht zou indienen bij de politie, middels het schrijven van een brief door hun advocaat. Gegeven de vaststelling dat deze brief zou dateren van 4 augustus 2014, dient opgemerkt dat het uiterst bevreemdend bevonden wordt dat er tot tweemaal toe benadrukt wordt dat uw familie de laatste 8 jaren last had met deze vrouw (2006-2014), hoewel er eveneens vermeld wordt dat de vrouw sinds juni 2004 problemen maakte bij uw familie, en danige druk uitoefende op hen dat uw vader overleed in maart 2005, meer dan 9 jaren voorafgaand aan het schrijven van deze brief. Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat er geen enkele bewijswaarde gehecht kan worden aan deze door u neergelegde brief. Wat betreft het door u neergelegde 'extract from crime diary', waaruit blijkt dat uw vader u op 1 juni 1999 als vermist, sinds 31/05/1999, opgaf dient het volgende opgemerkt. Het dient opgemerkt dat dit document dateert van 19 mei 2016, bijna 17 jaar nadat uw vader u als vermist zou hebben opgegeven, de dag na uw vertrek. Dat er voorts melding gemaakt wordt dat u weggelopen bent omdat vrouwen van de stam Urhobo op de leeftijd van 20 worden besneden – hetgeen tegenstrijdig is met uw verklaringen hieromtrent (cf. supra) – wordt bevreemdend bevonden, gezien vrouwenbesnijdenis in Delta state wettelijk gezien verboden is. Hoedanook dient opgemerkt dat dit een loutere kopie betreft van een extract dat verkregen zou zijn bij de politie te Nigeria, vol met taalfouten. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de authenticiteit van dit document.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Nigeria, dienen volgende vaststellingen gedaan. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert heel uw leven in de federale deelstaat Delta te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 6 juni 2016 per drager werd betekend op het adres "CIB Brugge, Zandstraat 150 8200 Sint-Andries".

Het betreft een beroep dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of die ter beschikking is gesteld van de regering.

Bijgevolg moet het beroep tegen de bestreden beslissing met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid van voormelde wet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving ervan. De kwestieuze beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. Met toepassing van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van dezelfde wet begint de beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst. Vermits dit is gebeurd op 6 juni 2016 moet er ambtshalve worden vastgesteld dat het op 23 juni 2016 ingestelde beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

A. VAN ISACKER